

[Handelsministeren.]

søgte mulighederne for oprettelse af flyvende korps af håndværkere, der specialiserede sig i typehusbyggeri. Den tanke, det ærede medlem gør sig til talsmand for, er vel i nogen grad allerede realiseret af de firmaer, der fremstiller præfabricerede parcelhuse, og som råder over en arbejdsstab, der opsætter husene på bygherrens grund. Nogle af disse virksomheder er efterhånden kommet ned på en meget kort leveringstid. Det er muligt, at den rejste tanke vil kunne videreudvikles, og økonomisk bistand til oprettelse eller udvidelse af virksomheder af denne art vil vel kunne ydes af handelsministeriet med hjemmel enten i egnsudviklingsloven eller i håndværkerlanelovgivningen. Imidlertid vil det måske være rimeligt at lade spørgsmålet undersøge på bredere basis, og jeg skal derfor bede handelsministeriets embedsmænd om at drøfte sagen med boligministeriet. Jeg kan i øvrigt føje til, at der, så vidt jeg kan se, allerede i enkelte tilfælde er ydet bistand med hjemmel i egnsudviklingsloven i retning af det, det ærede medlem har efterlyst.

Det ærede medlem hr. Vivike gjorde nogle bemærkninger vedrørende søfarten og sikkerheden til søs og rejste i denne forbindelse ganske særlig nogle problemer vedrørende efter det ærede medlems opfattelse begåede fejl ved s/s „Hjortholm“'s redningsmateriel. Jeg vil gerne oplyse, at s/s „Hjortholm“'s redningsmateriel, efter at skibet havde været oplagt i Århus i 2½ år, blev efterkontrolleret efter de forløbne 2½ år. Det er oplyst for handelsministeriet, at man ved synet af redningsmateriellet satte styrbords redningsbåd i vandet, hvor den lå i nogen tid uden at trække vand. Efter hovedsynet var skibet fortsat oplagt. Den 15. oktober d. å. afgik skibet, der skulle i fart, til Frederikshavn for dokning, hvilket ikke blev anmeldt til skibstilsynet i Århus. Den 17. oktober d. å. bemærkede skibstilsynet i Frederikshavn, at skibet var beliggende ved værftet for klargøring, og den søkyndige skibsinspektør tog derfor anledning til at afholde et lejlighedsvis kontrolsyn med redningsbådene. På grund af bådernes tilstand tilkaldtes skibsbygningskyndig assistance, og det blev konstateret, at bådene, der var klinkbyggede egetræsbåde, var friske og uden råd, men

på grund af manglende vedligeholdelse under oplægningen var der i sommerens løb opstået en del sol- og vindridser, der under hensyn til skibets snarlige afrejse blev krævet beslået med blyplader, ligesom alle klinker, der græd rust, blev forlangt udskiftet.

Den 19. oktober kl. 14³⁰ gik den søkyndige skibsinspektør til værftet for at kontrollere bådernes reparation. Bådene var imidlertid bragt om bord i skibet, der skulle afsejle, og da han skønnede, at de foretagne reparationer var tilfredsstillende udført, samt at vindridserne i bådene hurtigt ville trække sig til ved normal vedligeholdelse om bord, foretog han sig ikke yderligere i sagen. Inden skibets afgang blev det skibstilsynet i Frederikshavn bekendt, at skibets besætning havde kritiseret bådernes tilstand, og man gik derfor på ny om bord i skibet, og føreren oplyste, at kritikken væsentligst skyldtes den manglende vedligeholdelse af bådene, samt at det var aftalt med rederiet, at bådene ville blive taget i land i København og udskiftet med nye både, hvilket besætningen havde erklæret sig tilfreds med.

Skibstilsynet i Frederikshavn underrettede derefter inspektoratet i København om sagen. Ved skibets ankomst til København den 20. oktober gik skibstilsynet straks om bord, og da det viste sig, at anvendelige nye både ikke kunne fremskaffes, blev de ombordværende både forlangt sat i vandet. Da bådene viste sig at være læk, blev flere bord forlangt udskiftet. Inden skibets afsejling den 21. oktober blev der på ny afholdt kontrolsyn på bådene, der nu blev fundet i orden og tætte.

I det handlingsforløb, jeg her har skitseret, er der begået fejl, men jeg vil gerne sige, at det over for de pågældende alvorligt er påtalt såvel mundtligt som skriftligt, at man havde tilladt reparation udført ved at beslå bådene med blyplader, samt at bådene ikke blev krævet sat på vandet efter reparationens udførelse, således at det kunne konstateres, om de var tætte. Denne fejl er som sagt påtalt både mundtligt og skriftligt, og jeg skylder at sige, at det, så vidt jeg har kunnet konstatere det, ikke alene er uhyre sjældent, men næppe muligt at finde fortilfælde, hvor tilsvarende fejl kan påvises. Jeg vil, selv om disse irette-